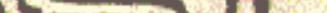

quid ad pedem /, manum (quæ anterior est pes) pertinens denotat.

پریسی Catholicus, **چینز** Gal. Chose, **الم** Gal. Sou-
flet,

Zirbus, Jecur, Quare? Cento, Exce^a

i. q. Ar. شَكَّاَنْ رُكْنٌ Sic et. شَكَّاَوْ رُكْنٌ، شَكَّارْهُ رُكْنٌ

Casa. Hoc idem cæteris etiam est commune; at peculiare magis illud, cum tribus Turcicis literis, atq; hu jus gentis voces haud paucæ in hanc linguam se ingesserunt.

Ventri literarum apud Hebræos & Chal. duo inscribuntur puncta, *Dagesch*, & *Mappik*, Syriacæ illud, (v.) hoc Chal. originis, à נְפָנִים usus igitur recentioris. *Dagesch* est vel Lene, quod literas בּ, כּ, הּ indurat, בּ b, כּ g, הּ d, כּ k, חּ p, מּ t, quorum Rafata potestas, bh, gh, db, &c. vel Forte, quod literas geminat, לְבּ libbo, cor ejus. Omnibus accidit, exceptis Gutturalibus. In initio dictiōnis, & in medio, post Sheva quiescens, est Lene: in medio, post vocalem brevem, aut longam, est Forte: ut. in fine, nisi ante finalem Begadkephath Schevatam aliud Scheva quiescens præcedat, ut נְרֵד Nerd, לְבּazt. Tam apud Syros, quam Hebr. compensatur defectus

itteræ per Kushoi, ~~ad~~ à Vas fraudabitis, cum Ruchoch, ~~ad~~

¶ Probibebitis. ut H. Dageſch forte in Nominibus רְפִיבֵי &c. Sic Sy. Kuſhoi,
לְבָבֶן; לְבָבֶן Rabo, Gabo; קַלְתּוֹ Kalto; ab Heb. בְּלָהָה literæ defectū con-
notat. Punctorū apud Syr. usus in Verbis, v. in Tab. Conjugationū. Notæ sunt
et. Pl. numeri. Duplex punc̄tum supra Resch, interdum notat literam, & primā
præteriti, s. Fut. vel Benom, ut קְרַתְּךָ Kryt, Vocavi; non Krait, Vocasti.

Ebræorum Dagesch forte, Chald. Syr. Æth. Arabibus & Persis per Nun
resolvitur. נָדַע pro קְנִצֵּי מִנְדָּעָה Ex Heb. סָרֶב אֲלֹם syr.

אַזְדוֹב חטה, טבור, אבוב Eth. אַזְתָּה: אַזְתָּה: ex:

בְּגַתָּה ab hoc ult. Pers. **מְלִיכָה** & **אֲשֶׁר** **חַזֵּקָה**: à Chal, **שְׁבָתָה**, i. q. **שְׁפָטָה**. *Mappik* est punctum educens literam **ה** in fine, & **ו** in medio, è quiete in motum, ut **רָגַלְתָה** **צִוָּיוֹן** **גַבָּה** pes ejus, f. Hoc olim per Raphe, Zach. 5.11. Exod. 9.18. **לוֹסְרָה** Sic & Chal. & in m. g. **רָגַלְתָה** In verbis perit, sequente vocali, ut **גַבָּהוֹ** Syri punctum illud supra ponunt cum Pithobo **וְלֹסְרָה**; Ar. ▷ punctatum, sonum ḥ. Tc habet.

Samaritani lineolā supernè, loco Dagesch interdum usurpant. Syris est pun-
ctū supra ~~אַ~~^{אָ} quo (Dagesch lenis instar, & ex illius legibus) indu-
rat; infra ~~אַ~~^{אָ}; quo mollit: literam autem gerinant nullam.

Æthiopibas in usu est geminatio literarum, at nullâ notâ indicatur. 1. Nomina formæ የብርሃ: *gybbur*. 2. Eliso literæ, እሮ: *Nedda*, ማኅሮች, Secunda

Hamza (ء) est servus literæ Elif mobilis, ut ل } appositum نو
Elif vocali destitutum, indicat id esse radicale, adeoque natura mobile,
و - ح -
عن it. in medio, & fine post litteram giesmatam, s. litteras اوي usurpa-

أوَّلْ يَسَالْ pro إِلِيْفَ tur prò Elif, idemque in pronunciatione valet, ut ^{أَوَّلْ} ^{يَسَالْ} ^{يَسَالْ}

إِلْيَامِنْ مَدَّا (ـ) Elif naturâ mobilis indicat, الْيَامِنْ مَدَّا (ـ) Medda (~)

apponitur Elif quiescenti ante, idque producit, *Elam Samâon*; it.

dictio[n]ū compendiis, ut Heb. • Sic ב pro Ar. טרף קרא pro Heb. ו gla (ו) Elif (cui scilicet inservit) vocali privata, & subsequentem Giesmatam

قَارِنَكَ الْمَلَكَ كَلْبَ الْمَلَكَ *kalbolmeliki*,
بِهِنِكَ إِلِيْفَلْبُونِيْسَ *Elif Unionis* dicitur.

præfigitur, **أَصْرَمْ** & quod Præteritis Activis Imper. & Infin.

Conjugationum secundæ & tertiæ classis procharacteristica est

أَسْمَاءُ 2. Nominale, in bis decem, **أَسْمَاءُ**, **أَسْمَاءُ**, **أَسْمَاءُ**, **أَسْمَاءُ**

nionis extra unionem, Kefram possident, licet adscriptam non habeant;

Medikation iftetabat. اوی quiescentes non ob-
stant zihni ای لیلی زینه لیلی

Giesma præced. mutatur in Kefra. VI. et. 1. 2. 3. 4. 5.

in Farham mutabir آئنک ۱۰۰۰ میں in Kofra ۱۲۰۰

per Raphae, Zach. 5.11. Exod. 9.18. **לְתַחַת** Sic & Chal. & in m. g. In verbis perit, sequente vocali, *nt* **נִגְהָוּ** Syri punctum illud supra ponunt cum Pithoho **תְּלַדֵּת**; Ar. **ت** punctatum, sonum *nt* **T** habet.

Samaritani lineolā supernè, loco Dagesch interdum usurpant. Syris est punctū supra **عَوْنَوْنَ** quod (Dagesch lenis instar, & ex illius legibus) induitat; infra **عَوْنَوْنَ**; quod mollit: literam autem geminant nullam.

Aethiopibas in usu est geminatio literarum, at nullā notā indicatur. 1. Nominata forma **جَبَّرٌ**: *gybbur*. 2. Eliso literæ. 3. **نَدَّا**: *Nedda*, pro **نَدَّا**: 3. Secunda Pl. Præter. malc. penult. geminat, **جَبَرِكَمْمُو**: *gabarkymmu*. v. Gr. Eth. IL. 10. Arabibus, Persisque, Tesdid supernè positum literas omnes, non exceptā.

Elif, ut **رَأْس مَلَام سَار** *duplicat*; cui est hæc figura (۱) Mauris autem hæc **ا**, vel **v**, vel **ا**, (quæ ratiūs) dicitur hoc Tesdid Necessarium. 2. Tesdid Euphonicum, idque triplex: Initiale, quod initialibus literis **لَوْمِدَر**

imponitur post Nun expressè Giesmatum **مِنْ رَبِّي** *Mirrabbibi*, vel lati-

tans in vocali Nunnata, **بَشِّرَس** *bishras* bestom mukaddason. Apponitur et. cuivis non Gutturali immediate posita post sui similem Giesma affectam.

Cor. Surat. **بَلْ لَهُ** *Il. 116. v. v. 60, 83.* alias absq; *Il. 269.*

224, 226. **مِنْ تَاصِدِيرِين** III. 21, 54, 90. Deltale, quod adscribitur

post **د** (۲) interdum, rariūs autem post **د** **مَصْدَب** *Lamdale*, apponitur literis Solaribus post Art. **الْرَبُّ الْلَّهُ** *Arrabbo, Allabo*,

ubi **ل** post **ل** Articuli sæpè perit. **اللَّيْلِ** *Idg*; semper in Pron.

Relat. **الَّذِي** & cum Articulo præfigitur **ل** Dativi casus, **الَّلَّا** *pro اللَّهِ*

Literis Arab. atque Persicis, necnon Turcicis, apponuntur quoque aliæ figuræ, sc. (۳) quæ Giesma vocatur, & indicat literam illam cui superscribitur cum præcedente vocali copulandam esse, & more Hebr. Sheva com-

positam efficere syllabam, *nt* **دَرْمَ** Literis **أُو** quiescentibus minus bene appingitur, nisi radicales sint, & naturâ suâ mobiles, *nt* **يُولَّ**

Persis interdum duplex, at priori literæ sufficit superscribi, *nt* **جَدَكَ** *Zjenk.*

stant Unioni, **دَصْرُوا الْمَلِك** *Nasaroul melika*. Ob eam Affixa.

كَتَابِي الْعَطِيم *Kitabia ladimo*. Et assumant Fatham,

مِنْ صَرِيبِ الْأَلْمَو *Darabati lommo*. In

مِنْ أَرْدَكَ in Kesram mutatur, **مِنْ أَرْدَكَ** in Kesram at

Terminationes verbales **كَمْ & هُمْ** & **عَوْنَوْنَ** *adsumunt Dam*:

عَرَوَا الْعَدْوَ His legibus non subjicitur Elif Unionis

initio sententiae, nec post Art. **أَلْ** positum. Elif Unionis, & Wessla, non habent Persæ.

Potestas est literæ Syriacæ aliquando duplex; **ف** sequente alio in initio, & fine, Syri ut Jud efferunt, **فَفَ** *Oyar*, **مَلَلَلَ** *Moyo*. Sic & **ج** in Benoni Quiescentium Waw, **جَمِّحَ** *Seyem*, **جَمِّحَ** *Koyem*. Chaldaic **جَمِّحَ** & **جَمِّحَ** & **جَمِّحَ** & **جَمِّحَ** & c. pro eodem sunt, forte eodem etiam modo efferunt.

Quiescit etiam aliquando literarum potestas. **مَلَلَلَ** *Moyo*

quæ verior punctario Chal. & Sam. **تَابَ بَابَ** *Tayeb Bab* Sic in initio di-

ctionis, **مَلَلَ** *Itheb*. **لَفَ** *ileph*. Chal. **يَهَبْ**, *ihabb*, *ihabth*. Sam.

جَمِّحَ *iham*. Lingua Syriaca optima est ac certissima Regula punctandi tam Chaldaicæ, quam Sam. Hinc **مَبِّ** *meb* **مَبِّ** *meb* **مَبِّ** *meb* **مَبِّ** *meb*

sequente **مَ** pronunciatur ut Olaph, ut **جَمَّ** *Ohno*, **جَمَّ** *chab*, **جَمَّ** *chab* *عَبَدُونَ* *Ubdono*. Quæ literæ quiescunt, & quando, v. Ger, Harm. L. Or. 12.

Ar. **ه** cum duobus punctis, **ه** ut **ت**, effertur, & f. gen. itemq; plurale designat.

Ar. **نَنْ** ante Be sonat ut Mim, **عَبَدَرْ** *Ambaro*, **مِنْ بَيْت** *Mimbeiti*, ante **لَيْلِ** sonum accipit sequentis, **لَوْمِدَر** *Mirrabbin*.

مِنْ كَلِيلَ *Milliclin*. Ante reliquas, sonat ut NG. f. Turc. **أَرْبَلَ** *Angzala*, **كَ** & **فَ** **مِنْ طِينِين** *Mingtinin*. Ante manifestior est, ac fortior hic

sonus. **مِنْ كَعَرَ** *Mungkalabon*, **مِنْ قَلَبَ** *Mingkalbibi*, **مِنْ كَعَرَ** *Mingkefara*.

Aethiopes